

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN MERHAMETİ VE MÜCADELESİ

Allah'ın rahmeti bereketi üzerinize olsun. Rabbimiz dünya ve âhirette saadet ve selamete sizleri sevdiklerinizle beraber nâil eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in mübarek hadîs-i şerîflerini şu mübarek mescitte okuyarak, vaktimizi Rabbimiz'in rızasına uygun bir şekilde geçirmek ve teallüm ve tefeyyüz etmek üzere toplanmış bulunuyoruz.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına, izahına başlamadan önce boynumuzun borcu bazı vazifelerimiz var, onları ihmal etmeden yapalım. Bu beldeleri canlarını, mallarını ortaya koyarak, Allah yolunda cihad ederek fethetmiş olan fatihlerin, şehitlerin, gazilerin, mücahidlerin, Akçakoca hazretlerinin, diğer mübarek evliya-ullahın; bu hadîs-i şerîfleri bize kadar rivayet etmiş olan alimlerin, ravilerin; âhirete göçmüş olan bütün sevdiklerimizin, yakınlarımızın, analarımızın, babalarımızın, ecdadımızın, ak-

rabamızın; başta Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* olmak üzere cümle enbiyâ ve mürselîn ve cümle evliyaullahın ve hâsseten sâdât ve meşâyih-ı turuku aliyemizin ruhlarına bir Fâtiha üç İhlâs-ı Şerif göndereyim.

Rabbimiz bu mübareklerin şefaatlerine, himmetlerine, teveccühlerine cümlemizi nâil eylesin.

Ondan sonra başlayalım.

Emmâ ba'dü fe-kâle'n-nebiyyü sallallahu aleyhi ve sellem;

أَمَرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ،

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي

دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَيَّ

اللَّهُ

Ümirtü en ukâtile'n-nâse hattâ yeşhedû en lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden

Rasûlullahi ve yukîmüssalâte ve yû'tü'z-zekâte fe-izâ fe'alû zâlike asamû minnî dimâmehüm ve emvâlehüm illâ bi-hakkî'l-islâmi ve hisâbühüm alellah.

Sadaka Resûlullah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Çok muhterem kardeşlerim!

Bu okuduğum hadîs-i şerîf, İmam Buhârî ve İmam Müslim hazretlerinin, ki ikisi büyük, en büyük hadis alimlerindedir.

Allah şefaathlerine nâil eylesin. Cennette makamlarını ziyade eylesin.

Okuduğumuz hadîs-i şerîf, Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ten rivayet ettikleri hadîs-i şerîf. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Ümirtü en ukâtile'n-nâse hattâ yeşhedû en lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden Rasûlullahi. “Bana emrolundu, ben emrolundum.”

Emreden kim?

Muhakkak ki Allahu Teâlâ hazretleri. O Allah'ın Peygamberi, Allah *celle celâlühû* ona emretmiş, emir buyurmuş.

Nasıl emretmiş?

En ukâtîle'n-nâse. “İnsanlarla mukâtele etmeye, savaşmaya emrolundum.” Savaşacağım, çarpışacağım. Silahlı mücadele etmeye emrolundum.

Hattâ yeşhedû en lâ ilâhe illallah. “Allah'tan başka ilah olmadığına, ancak Allah'ın olduğuna inanıncaya kadar onlarla çarpışmakla emrolundum.”

Allah'ın varlığını, birliğini ikrar edinceye kadar onlarla çarpışmaya...

Başka?

Ve enne Muhammeden Rasûlullahi. “Ve Muhammed'in...”

Kendisi söylüyor ama kendisinin adını söyleyerek anlatıyor. Sanki üçüncü bir şahıstan bahsedermiş gibi. Muhammed'in yani benim demek istiyor kendisini söylerken.

“Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğunu kabul edinceye kadar.”

Allah'ın varlığını, birliğini söyleyip şehadet getirinceye kadar ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğunu kabul edinceye kadar savaşmakla emrolundum. Çarpışacağım, silahlı savaşacağım.

Başka?

Ve yukîmüssalâte ve yû'tü'z-zekâte. “Bir de namaz kılincaya kadar.”

a. İnsanların Namazı Kılması ve Zekatı Vermesi Hususunda Mücadele

Namaz kılacaklar.

Tamam tamam şهادet getirdik; Allah bir, sen de O'nun elçisisin.

Yetmez. Namaz kılacaklar. Namaz kılacaklar namaz! Sonra döneceğim, bu kelimele-
rin üzerine döneceğim sonra.

Bizim halimizle Peygamber Efendimiz'in zamanının müslümanlarının halini mukayese edeceğim inşaallah.

Ve yû'tü'z-zekâte. “Zekat verinceye kadar.”

Demek ki Allah'ın varlığını, birliğini kabul edecekler, şهادet getirecekler. Resûlullah'ın peygamber olduğunu kabul edecekler, şهادet getirecekler. Namazlarını muntazaman kılacaklar, zekatlarını verecekler.

Fe-izâ fe'alû zâlike. “Bunları yaptıkları zaman.” *Asamû minnî dimâmehüm ve emvâle-hüm.* “Böyle yaptıkları zaman benden kanlarını ve mallarını korurlar.”

Yani kanlarını nasıl korurlar?

Eğer böyle yapmasalardı çarpışacaktım kanları dökülecekti. Malları helal olacaktı, yağmalanacaktı, ganimet olacaktı; müslümanlara, gazilere ganimet olarak dağıtılacaktı. Böylece kanlarını ve mallarını böyle korumuş olurlar.

İllâ bi-hakkı'l-islâmi. “İslâm'ın hakkı müstesna.” diyor.

Bu ne demek?

Yani bir müslüman İslâm'ın hükmüne göre bazen cezaya uğrayabilir. Çünkü gitmiş birisini öldürmüştür. Gel bakalım buraya... Muhakeme olunur, hükmolunur, onun da öldürülmesi gerekir.

Sen niye bir cana kıydın?

Haydi bakalım, cezalandırılması gerekebilir.

İslâm'ın hakkı müstesna, yani İslâm'ın hükmü demek. İslâm'ın koyduğu ahkam, kanunlar ve hukuk müstesna demek.

Ve hisâbühüm alellah.

Ya yalancılıktan yapıyorlarsa bunları? Tam inanmadan yapıyorlarsa, senden korktukları için yapıyorlarsa?

Hisâbühüm alellah. “Onların hesabı Allah'a ait.” diyor Peygamber Efendimiz.

Ben kalplere karışmam, ben dış görünüşlerine bakarım. Dış görünüşlerine göre onlar benden kendilerini korumuş olurlar. Eğer Allah'ın istediği durumda değillerse, kalpleri bozursa, münafık iseler, kalplerinden inanmamış iseler, içlerinde ters duygular varsa... Eh Allah onların hakkından gelir. Hesabı Allah'a ait diyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Şimdi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerini bir kere biraz size tanıtmam lazım.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Kur'ân-ı Kerîm'in şهادetiyle Raûf ve Rahîm sıfatlarını kazanmış bir insan.

Ne olmuş kazanmışsa hocam?

Bu sıfatlar önemli sıfatlar. Bu sıfatlar Esmâ-i Hüsnâ'dan. Bu herkese böyle kolay kolay verilen sıfat değil, kolay bulunan bir şey değil.

Allahu Teâlâ hazretleri Raûf'tur yani re'feti, acıması, şefkati, hıfz u himayesi çoktur kullarına. Ve Rahîm'dir, merhametlidir,

rahmeti engindir. Dünyada görmüyor musun ki kâfirlere bile veriyor! Rahmetinin genişliğine bak ki... Yani Şeyh Sa'dî'den bir beyit var, şiir var diyor ki;

“Yaptıkları günahtan dolayı, günahkârın küfründen, şirkinden, inkârından dolayı da Allah kâfirin, müşrikin rızkını kesmiyor.” diyor. Kesmiyor, kesse kesebilir, dilerse keser ama; “Yarattım, haydi bakalım hayat fırsatı verdim, yaşasınlar bakalım. Nasıl yaşayacaklar?” diye fırsat vermiş kesmiyor. Re'fetinden, rahmetinden, merhametinden, şefkatinden, lütfundan, ihsanından, ikramından dolayı böyle.

Şimdi bu sıfatları getirmiş Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in başına pırıl pırıl bir taç gibi giydirmiş.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَّحِيمٌ

*Le-kad câeküm rasûlün min enfüsiküm azîzün aleyhi mâ anittüm harîsun aleyküm bi'l-mü'minîne raûfu'r-rahîm.*¹

“Öyle bir Peygamber ki sizin içinizden çıkmış tanırısınız; soyunu bilirsiniz, asaletini bilirsiniz, ne kıymetli insan olduğunu bilirsiniz.”

Muhammedü'l-Emîn olduğunu bilirsiniz. Güvenilen insan olduğunu bilirsiniz. Herkes parasını getirir ona emanet eder. Aman sende kalsın sen muhafaza et der. Herkes onu hakem tayin eder, hakemliğine razı olur. Bildiğiniz, *min enfüsiküm*. “Sizin içinizden.” Bir rivayete göre, *min enfesiküm* diye de o rivayet de, o kıraat de var. Yani “Sizin en nefisiniz, nefâsette emsalsiz bir kul.”

Yani şöyle var mı bunun gibi nefisi?

Yok.

İşte o var. Öyle bir Peygamber.

Azîzün aleyhi mâ anittüm. “Sizi üzen bir şey ona çok ağır gelir.”

---

¹ 9/Tevbe, 128.

Hiç dayanamaz; sizin eza çekmenize, cefa çekmenize, yorulmanıza, sıkılmanıza dayanamaz. Anne tavuğun civcivlerini kolladığı gibi size dayanamaz. Size dayanamaz! Hani miraçta, “Ümmetim ne olacak?” dediği gibi.

Yâ Rabbi! Ümmetim ne olacak?

Ey habibim nedir ol kim diledin.

Bir avuç toprağa minnet mi eyledin.

Gelmişsin huzuruma, ben seni kendime habibullah yapmışım, Makâm-ı Mahmûd’u sana vermişim. İnsanların en yüksek mertebesine çıkarmışım. Miracı hayatında nasip etmişim. Huzûr-u Rabbül-izzetime getirmişim. Bir avuç toprağa mı gelip bana söylüyorsun burada ey habibim?

E şefkati çok. Ümmetiyiz diye orada da yine, “Ümmetim yâ Rabbi! Ümmetimin hali ne olacak yâ Rabbi! Ümmetime rahmeyle yâ Rabbi!” diye orada da, o makamda da şey yapmış [yalvarmış,] bizi dilemiş...

es-Selamu aleyke eyyühennebiyyü ve rahmetullâhi ve berekâtühû. Allahu Teâlâ hazretleri selamını bahşediyor kendisine. “Sana se-

lam olsun ey Resûlüm! Rahmetim de senin olsun. Bereketim de senin üzerine saçılınsın.” diyor. O yine şöyle bir düşünüyor;

es-Selamu aleynâ ve alâ ibadillahi's-sâlihîne. Benim de üzerime olsun yâ Rabbi! Sâlih kullarının da üzerine olsun yâ Rabbi!”

Onları da yine dayanamıyor onları da yine orada kayırıyor. Rabbinin huzurunda yine kayırıyor: *es-Selamu aleynâ ve alâ ibadillahi's-sâlihîne*.

Şimdi o merhametli peygamber! O merhametli, şefkatli, mübarek, eşsiz, emsalsiz, örnek insan! En yüksek insan; Makâm-ı Mahmûd'un sahibi Muhammed-i Mustafâ, Ahmed-i Mahmûd-u Muhammed-i Mustafâ!.. Nice sıfatları var, saymakla bitmez. O diyor ki;

“Savaşmakla emrolundum.”

Şu merhametiyle şu işin büyüklüğüne bak!
Neden?

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

*İnne'ş-şirke le-zulmün azîmün.*²

Muhterem kardeşlerim!

Şirk çok büyük zulümdür, müthiş bir beladır. Şirk, kâfirlik çok müthiş beladır. Bütün kötülükler şirkten çıkıyor, kâfirlikten çıkıyor. Allah'a inanmayınca;

إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ

İzâ lem testahyi fesna' mâ şî'te. “Allah'tan utanmayınca, Allah'tan korkmayınca insanoğlunun yapmadığı şey kalmıyor.”

Kaplandan da daha canavar, arslandanda daha hunhar, yılandan da daha zehirli. Her şeyden daha berbat. Mahlûkâtın en aşağısından en aşağı... Kâfir oldu mu *esfel-i sâfilîne* iniyor, hayır gelmiyor. Etini satar, namusunu satar, aklını satar, vatanını satar, ailesini satar, çocuğunu satar. Hayır gelmez ya! Kâfir oldu mu bir insan hayır gelmez! Ne kendisine hayır gelir [ne başkasına!] Cehenneme kütük! Cayır cayır, fışır fışır, fokur fokur yanacak bir

---

² 31/Lokman, 13.

kütük! Kendisine de faydası olmaz, milletine de faydası olmaz, ailesine de faydası olmaz!

Yalvarır anası; “Yapma evladım!”

Sus lan moruk!

Yalvarır karısı; “Yapma Efendi! Çoluk çocuğun gıdasını, şeyini verme şu meyhaneye, verme şu kumara, verme şu kötü yere...

Sus, konuşma, çat çat!

Neden?

İmanı yok, Allah korkusu yok, âhiret düşüncesi yok! Bir gün gelip de onların yakasına yapışacağını, iki yakasını bir araya getirip buruşturup daa Rabbülâleminin huzuruna sürükleye sürüklüye götüreceğini, “Yâ Rabbi! Bundan benim hakkımı al!” diyeceğini düşünmüyor! Kâfir! İnanıcı yok! En kötü insan!

En kötü insan olduğu için, bütün kötülüklerin menşei olduğu için, İslâm'ın en büyük düşmanı küfürdür. Ve en yüksek kâfir en aşağı müslümandan daha aşağıdır.

Neden?

Kâfir ya! Seviyesini bulamamış bir kere. Yukarı çıkamamış. Yani kâfir en düşük, en günahkâr, en suçlu, en zavallı, en cahil müslümandan daha aşağıdır.

b. Asıl İşimiz Tevhid Bayrağını Burçlara Dikmektir

Onun için İslâm'ın ana hedefi imanı yeryüzüne yerleştirmektir. İman bayrağını dağların tepesine, burçların üstüne saplamaktır, dalgalandırmaktır.

“Allah var *celle celâlühû!* O'nun kulluğunu bilin, O'nun şerîki nazîri yok! Şirke düşmeyin, küfre düşmeyin, putlara tapmayın, nefsinize tapmayın, şeytana uymayın! Allah yolunda yürüyün!” diye dalgalanacak böyle! Ulubatlı Hasan'ın Topkapı surlarının üstünde o bayrağı, lâ ilahe illallah bayrağını diktiği gibi o tevhid bayrağı, kelime-i tevhîd dalgalanacak! Vazife o! Asıl işimiz o! Ne ticaret, ne ziraat, ne esnaflık, ne memurluk! Bizim asıl işimiz tevhid bayrağını burçlara dikmek!

Biz, biz ne biçim müslümanız?!

O merhametli Peygamber Efendimiz, “Savaşmakla emrolundum.” diyor, biz yan gelmiş yatmışız televizyonun karşısında; şarkıcı türkü dinlemekle meşgulüz.

Bu ne biçim Müslümanlık?

Ne küfürden haberi var milletin ne imandan haberi var! Ne günahdan haberi var ne sevaptan haberi var! Ne hesaptan haberi var ne camiden haberi var! Ne abdestten haberi var ne gusülden haberi var! Nikah oluyor da gusulü bilmiyor.

Gusulü bilmiyor, onun evlâdı ne olacak?

Bu bilmeyen insanlara İslâm'ı kim öğretecek?

Sahâbe-i kirâm Ebû Eyyûb el-Ensari İstanbul'dan, Eyüp Sultan Camiinden kalkıp gelipte o mu anlatacak?!

Bizim vazifemiz ne?!

Biz imtihanı nasıl kazanacağız?!

Allah bizden sormayacak mı?

Sen bu evlâdına niye öğretmedin?

Sen bu evlâdı niye çıplak gezdiriyorsun?

Bak Peygamber Efendimiz, “Namaz kılmayınca savaşacağım.” diyor.

Sen bu evladının namaz kılmamasına nasıl razı oluyorsun?

Nasıl namaz kılmadan yetiştirdin?

Niye küçükten, senin sözünü dinlerken, “Aferin evladım, maşaallah evladım derken,

tamam sana çikolata alacağım, dondurma alacağım.” derken ğretmedin?

Ŗimdi büyüdü solucan, oldu ejderha! Seni dinlemez, seni bile yutar. Uuuu üstüne bir saldırdı mı yedi baŖlı ejderha, ne babasını dinler ne anasını dinler!

Neden?

DıŖarıda keyif var, zevk var, iki var, kumar var, her türlü eğence var. Bilmediğimiz neler var! Barlar var, pavyonlar var, afyon var, esrar var! Onu iti mi insanın aklı gidiyor; ne ana dinler ne baba dinler! Kötü olduğunu bildiği halde sürüklenir gider.

Sen onu küçükken yetiŖtireceksin! Ağaç yaŖ iken eğilir! Ağaç yaŖ iken eğilir, kuruduktan sonra at diye kırılır, fazla eğilmeye gelmez. YaŖ iken yetiŖtirecektin yetiŖtirmedin. Bu blğ çağına gelinceye kadar, 10 yaŖına 12 yaŖına gelinceye kadar ğretecektin. Senin vazifendi ğretmedin. Ŗimdi bu evden kaar. Sözünü dinlemez senin, evden kaar!

Niye dinlemedin, niye öğretmedin, niye nasihatleri tutmadın?

Niye Kur’ân-ı Kerîm’in *k enfsekm ve ehlkm nran*. “Kendinizi, çoluk çocuğunuzu,

aile efradınızı cehennem ateşinden koruyun ey müslümanlar!” hitabını niye duymadın?!

Duyunca niye titremedin, niye telaşlanmadın?

“Aman ben bütün işi gücü bırakayım da şu vazifeyi yapayım!” diye niye çocuğuna İslâm'ı sevdiremedin?

Çocuğa İslâm'ı sevdirmek vazifesi senin. Sevdireceksin!

Bir hafız kardeşimiz var, “Ben Kur’ân-ı Kerîm’i sayfasını bir liradan ezberledim.” diyor.

Olur mu parayla ezberlemek?

Ama çocuk. Çocuk! Küçücük çocuk.

Babası o zamanın parası [ile sayfa başına bir lira veriyor.] O zaman herhalde o zamanın bir lirası tahmin ediyorum şimdinin 10 bin lirasıdır. Veya bin lirasıdır veya beş bin lirasıdır. Allahuâlem.

Bir sayfayı ezberleyince tıkırt eline bir lirayı veriyormuş. Çocuk daa o güzelim bir lirayı görünce, o zaman efendim beş kuruşa simit alınırdı, dondurmalar alınırdı. 25 kuruşa kuzu alınırdı. 125 kuruşa bilmem bir kilo et alınırdı

filan. Yani [çocuk] o parayı alınca keyfe geliyor, zevke geliyor, sıkıntıyı görmüyor gözü. Paranın aşkına Kur'an'ı ezberlemiş. Babası politika yapmış!

Babası politika yapmış! Babalar politika yapacak! Babalar politika yapacak!

Bu çocukları yetiştirmek kolay değil. Onlar öyle nazlı mazlı görünür ne cebbardır onlar. Dinlemezler! Politika yapacaksın, hediye vereceksin! Aman diyeceksin yalvaracaksın, ağlayacaksın! Ağlayacaksın!

Şimdi 80 yaşında bir hacı teyze var, babası hocaymış. Bu hacı teyze plaja gidermiş. Hocanın kızı plaja gidermiş plaja! Babası gelir ağlarmış, kızının kapısında ağlarmış; "Etme kızım! Ben hocayım, ben seni böyle mi yetiştirdim? Böyle yapasın diye mi yetiştirdim! Yapma evladım!" diye hüngür hüngür ağlarmış ağlarmış.

E şimdi dönmüş yani güzel hâle gelmiş.

Ağlayacaksın çocuğunun karşısında! Yalvaracaksın çocuğuna! Politika güdeceksin, uğraşacaksın, didineceksin, bu solucanı ejderha yapmadan ezeceksin! Çocuğun içindeki nefsinin ezeceksin!

“Eğer bir çocuk bülüğ çağına gelir de anesi babası ona evlendirmezse...” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Evlendirmedi. “Hele dur bakalım askerliğı yapсын, hele dur bakalım üniversiteyi bitirsin, hele bir bakalım Avrupa’ya gitsin gelsin.” [diye düşünürsen] hapı yuttun. Avrupa’ya bir gönderdin mi hapı yuttun bir kere! Bekar gönderdin mi Avrupa’nın o fettanları, o şeytanları onu parçalarlar. Kurtların arasına kuzucuğunu gönderdin demektir.

Ne yapıyorlarmış?

Toplanıyorlarmış bir arada, diyorlarmış ki; “Haydi gidelim bir şarklı delikanlıyı avlayalım, tavlayalım!” diyorlarmış.

Bunu kim söylüyor?

Müslüman olmuş bir İngiliz karısı söylüyor. Müslüman olmuş, başını örtmüş, manto giymiş, bizim kardeşlerimizden birisi. Müslüman olmuş, “Biz böyle derdik.” diyor. Üniversitede, “Haydi gidelim bir şarklı bir delikanlı avlayalım derdik.” diyor.

Avlarlar!

Şimdi bana geliyorlar, “Hocam imtihanı kazandım, Avrupa’ya, Amerika’ya gideyim mi?”

“Bekar gitme!” diyorum.

Bekar gitme!

Neden?

Valla kandırırlar. Kandırırlar! İnsanın ağzından girerler burnundan çıkarlar. Çünkü onun için namus diye bir şey yok. Onun telaşı yok. Onlara mektepte öğretiyorlar fettanlığı. Şeytanlığı onlara mektepte öğretiyorlar! Bizimki saf! Bizimki böyle ağzını açtı mı ayran budalası gibi şaşırır kalır, kapılır ona. Anası burada ağlar, o orada, “Ne yapalım, birbirimizle uyuştuk, seviştik...” Haydi bakalım, giderler kilisede nikahlarını kıyarlar.

Koruyacaksın! Çocuğunun doğru yolda olması için telaş edeceksin! Uykun kaçacak, takip edeceksin!

Ben bir hacı amcanın dükkanına gittim, *selamün aleyküm* dedim. Adam yaşlı, oturmuş. Eski zaman hacı amcalarından. Şöyle oturmuş, ben de o zaman üniversite talebesiyim, gencim. *es-Selamu aleyküm* dedim. Şöyle kaşlarını çattı bir baktı. Selamı bile düşünme düşünme alıyor, yani hemen birden *aleyküm selam* demiyor. Selamı aldı neyse, maşaallah. *Aleyküm selam* dedi, aldı. Dedim;

Mahdumunuz falanca ile görüŖecektim.

“Sen kimsin?” dedi hemen. “Sen kimsin?” dedi.

İŖte ben falancanın oğlu filancayım dedim.

Ha filan, dedi rahatladı.

Yani çocuğunun kiminle konuŖacađını takip ediyor. Eski hacı bu! Yani takip ediyor;

Çocuğunun arkadaŖı kim? Çocuğunun yanına kim gelmiŖ?

ocuğu kuyumcu çocuğudur, çocuğu tc-car çocuğudur, çocuğu zengin çocuğudur alimallah bu fettanlar bu Ŗeytanlar peylerler, iŖaretlerler; “Ŗunu baŖtan çıkartacağız. Parası var bunun!”

Parası var! Dkkana gelirler, tezgahın karŖısına geçerler;

Acaba bu küpe bana yakıŖtı mı? Tak bakalım kulağıma.

Acaba boynuma bu gerdanlık yakıŖtı mı? Tak bakalım.

Aldatırlar! Aldatıncaya kadar, paralı insanı aldatıncaya kadar uđraŖırlar. Haydi!.. Bakarsın kuyumcunun çocuğu bir metres edinmiŖ, bir ev tutmuŖ onunla beraber yaŖıyor.

Neden?

Onun parasının kokusunu almış olan o şeytan onu kandırmaya azmetti, etrafında döndü dolaştı, örümceğin sineği avladığı gibi avladı.

Dişi örümcek! Yaparlar...

Kollayacaksın! Allah korkusunu öğreteceksin çocuğa, İmanı öğreteceksin!..

Şimdi bir şeyi söyleyeyim. Medine-i Münevvere'de benim akrabamdan halam, yani hocamızın kız kardeşi rahmetli enişteyle hacca gitmiş. Ya da bir başka kimse, belki aklım karıştırmış olabilir. Medine-i Münevvere'de sabah ezanını onlar erken okuyorlar. Yani imsak vakti biter bitmez hemen ezan okuyorlar, daha ortalık karanlıkken sabah namazı kılarlar. Bizdeki gibi böyle isfar yoktur, yani güneşin doğmasına yarım saat kala filan diye geciktirmez onlar. Evvel vaktinde kılarlar.

Sabah, geceleyin yani, imsak vaktinde, sahur vakti biraz geçince sabah ezanları okunmaya başlayınca, evin kadını gitmiş beşiğin başına... Beşiğin başına gitmiş uyuyan, mışıl mışıl uyuyan bebeğin burnunu sıkmış. Çocuk, burnunu sıkınca nefes alamayınca, hhhhhh haahh diye ağzını açıyor. Yanağına çat çat çat

çut biraz vurmuş. Seni seni demiş bilmem ne demiş şey yapmış...

Ne yapıyorsun? Mışıl mışıl uyuyan çocuğu ne uyandırdın?

“Ezan okunuyor.” demiş. Ezan okunuyor.

Ya ezan okunuyorsa okunuyor. Bu kundak çocuğu. Camiye mi göndereceksin. Küçük çocuk bu!

Olsun demiş, ezan vaktinde uyumamayı öğrensin! Hem demiş, sonra bizim efendi bunu böyle kaldırmadığımı, uyandırmadığımı duyarsa, anlarsa kıyamet kopartır evde! Kıyamet kopartır; “Vay, sen bebeği ezan okunurken, namaz vaktinde uyuttun ha!” diye evde kıyameti kopartır demiş.

Valla hoşuma gitti, çok hoşuma gitti.

Neden?

Bizim çocukları ayağından sürüklesen, ayağından yataktan sürüklesen, yorganını kamyonu yükletsen şehir nakli yapsan uyanmaz.

Neden?

Öyle alışmıştır. Geç yatar. Televizyonda maç var, program var, filancanın spor şeyi var,

Eurovision şarkı yarışması var, bilmem ne var...

Bakıyorsun bir buçuğa ikiye kadar yatıyor. Zaten onun uğursuzluğu yani seyretmenin günahı, uğursuzluğu çöküyor üstüne. Şeytan onun azalarına düğüm bağlıyor, uyanamıyor. Anası geliyor kızım oğlum kalk. Babası geliyor oğlum camiye gidiyorum haydi gel.

Ha ha tamam baba filan.

Birisini anlattılar, evlenmiş. Evlenmiş, babasıyla aynı evde oturuyorlarmış. Babası sabahleyin camiye giderken tak tak tak kapılarını, yatak odasının kapılarını camiye giderken bastonuyla tak tak vuruyormuş, ondan sonra; “Namaz vakti kalkın evlatlarım!” diyormuş. Yani gelinle güveyin yatak odasının kapısını tak tak vuruyormuş. Gelin şeytan!

es-Selamu aleyküm ve rahmetullah, es-Selamu aleyküm ve rahmetullah. Tamam tamam baba zaten kalkmıştık [diyormuş.]

Yalan! Yatağın içinde *es-Selamu aleyküm* diyor. Yani babası kaldırıyor, gelin yatağın içinde tamam tamam diyor, babasını aldatıyor.

Babasını aldatırsın ama kayınpederini aldatırsın ama Allah'a aldatır mısın?

Neden böyle yapıyor?

Şimdi bu kâfir mi?

Değil. Nefsinin esiri, şeytanın esiri. Öyle yetişti, o vakitte uyumaya alıştı! O vakitte uyumaya alıştığı için uyanamıyor, zor geliyor. Alışsa, uyanmaya alışsa uyuyamaz. Uyanmaya alışsa bu sefer uyumak istese uyuyamaz, yatsa uyuyamaz.

Ne yapacağız muhterem kardeşlerim?

Bu kadar sözden, bu kadar misalden maksadım ne?

Peygamber Efendimiz'in şahsiyetini göz önüne getirin. Onun merhametini, onun şefkatini düşünün. "Emrolundum, savaşmakla emrolundum." diyor.

Allah'ın varlığını, birliğini herkes kabul edecek. Resûlullah'ın peygamberliğini herkes kabul edecek. Sen de çocuğuna kabul ettireceksin. Sen de etrafındaki insanlara anlatacaksın. Tatlı tatlı, güzel güzel ikna edeceksin.

Uğraşacaksın, not alacaksın! Not defterine yazılar yazacaksın! Gazeteden kupürler keseceksin! Bir kitaptan fotokopi alacaksın.

Şurada böyle demiş, burada böyle demiş! Bak İslâm hak din. Bak falanca da müslüman olmuş. Bak efendim şu delil var. Şu zâtın şu mübarek sözü var, diye malzeme toplayacaksınız. İşin bu!

Allah'ın varlığını birliğini öğreteceksin. Kendin kabul edeceksin, inanacaksın. Allahu Ekber dediği zaman yüreğin ağzına gelecek. Kur'an okunduğu zaman tüylerin diken diken olacak. Mânasını anladığın zaman gözlerinden yaşlar boşanacak. Peygamber Efendimiz, "Ağlamayan gözden sana sığınırım yâ Rabbi!" diyor.

Ağlayacak, duygulanacak! Resûlullah'ı sevecek., Resûlullah'a bağlanacak, Resûlullah'ın yolunu öğrenecek. Sünnetini öğrenecek, hadîs-i şerîfini öğrenecek. Onu uygulayacak, tatbik edecek. Resûlullah Efendimiz ne demişse yapacak. Sarık sar demiş, sarık saracak. Cübbe giy demiş, cübbe giyecek. Yani cübbe giy dememiştir de, şimdi böyle kısa giyindiği zaman insan, *Allahu ekber* diye secde edince dar pantolonla vücudunun şekli belli oluyor. Avret mahalleri de belli oluyor. Olmaz! Bol giyecek!

İmam Efendi niye cübbe giyiyor ön tarafta?

Canım imamlar giyer, imamlar cübbe de giyer, sarık da sarar.

Neden giyiyor ama, sebebi ne?

Sebebini araştır, sebebini düşün!

Önde olduğundan, arkasındaki cemaat avret mahallerinin şeklini görmesin diye. Korunmak için! Çünkü arkadaki görenin de namazı bozulur öndekinin de bozulur. Namaz gider!

c. Tesettür/Örtünme

Namaz gider, tesettür olacak. Tesettür sadece kadını tesettürü değil ki erkeğinde tesettürü var. Şimdi daracık şeyleri, kıyafetleri giyiyorlar daracık. Her tarafı, her azası meydana çıkıyor.

Olmaz!

Kadın da dar giyiyor. İşte her tarafı meydana çıkıyor.

Olmaz!

Göğsünün düğmesi bile meydana çıkıyor.

Olmaz!

Bol olacak, altı görünmeyecek, şekli belli olmayacak.

Niye çarşaf giy demiş. Niye bürümcek bürünmüşler. Niye saya giyinmişler. Niye böyle, *yüdnîne aleyhinne min celâbîbihinne*. Başlarındaki örtüleri boyunlarından aşağı sarkıtmışlar?

Ziynetleri görünmesin diye.

Ziynet sadece küpe, gerdanlık mı?

Hayır! Göğüs de ziynet, gerdan da ziynet, bel de ziynet. Onlar da görünmeyecek. Onlar da korunacak. Baktığı zaman hiçbir şey anlamayacak.

Bu kim?

Ne bileyim ben.

Nasıl bir vücudu var?

Ne bileyim ben. Anlamayacak yani.

E şimdi nasıl oluyor?

Şimdi daracık yapıyorlar, her tarafı meydana çıkıyor. Yırtmaç yapıyorlar, her tarafı meydana çıkıyor. Göğsünü açıyorlar, her tarafı meydana çıkıyor. Eğiliyor kalkıyor, sırtını açıyorlar.

Bu İslâm da yok! Yok böyle, İslâm da böyle şey yok! İslâm da ziynetlerini örtmek, saklamak var.

Kıymetli şey saklanır, işporta malı meydana olur. Öyle işportaya dökerler. Kıymetli şey kutuya konulur, naylona sarılır, paketi olur. Kıymetli şey güzel ambalaj yapılır.

Allah'ın varlığına inanacağız, inandıracacağız, Resûlullah'a bağlanacağız, sünnetini tutacağız. Sakalsa sakal, oruçsa oruç, kılıksa kılık, kıyafetse kıyafet, ahlaksa ahlâk, davranışsa davranış...

Her şeyimizi kime benzeteceğiz?

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e benzeteceğiz.

Neden?

O bizim üsve-i hasenemiz, modelimiz o bizim! Model insan o! Örnek insan, numune insan, numune-i imtisalimiz!

İşte Resûlullah, işte sevdiğim insan böyle olur diyor Allah *celle celâluhû*! Bakın ona, onun gibi olun diyor. Okuyun hayatını onun gibi olun, dinleyin sözlerini onun gibi olun, nasihatlerini tutun onun yolunda yürüyün!

Resûlullah'ın gönderilmesi neden?

Allah gökten kitap indirir miydi?

Tekbirlerle kitap iner, inmez miydi?

Resûlullah'ın inmesi örnek olması için.
Ona uyacağız, iki.

Sonra?

Namaz kılacağız. Namaz kılacağız, namaz kıldıracağız! Karımıza namaz kıldıracağız, kızımıza namaz kıldıracağız. Onların aybaşıları var diye “Sen karışma.” diyor annesi. Efendi zorluyor;

Ya bizim kıza söyle niye namaz kılmıyor?

“Sen karışma.” diyor. Yani belli özür halleri var filan demek istiyor. Baba bir söylüyor, iki söylüyor ondan sonra takip edemiyor. Takip edecek;

“Bana bak, çarkınıza okurum sizin!” diyecek.

Namaz kılacak. Tamam. Şu zamanda şöyle ama bu zamanda şöyle.

Sabahleyin herkes kalkacak. “Evde kıyameti kopartırım!” diyeceksiniz. Kaşlarınızı çatacaksınız, “Sabah namazı vaktinde uyumak yok! Bu uyuma vakti değil, Allah'a ibadet vakti!” diyeceksiniz. “Güneş doğuyor, gece gidiyor gündüz geliyor, yeni bir devir açılıyor. Allah'a ibadetle aç gününü!” diyeceksin. Sabah namazı onu bir görevi.

Hocam uykumuz yetmiyor.

Akşam erken yatacaksın, yatsıyı kılar kılmaz yatacaksın! Öğleyin uyuyacaksınız, vücudun dinlensin diye istirahat edeceksin. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* öğleyin uyumuş.

Namaz kılacaksınız.

Neden?

الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ

es-Salâtü imâdü'd-dîni... “Namaz dinin direğidir. Kim namazı kılsa dini ayakta kalır. Kim namazı ihmal ederse, namazı kılmazsa dinini ayaklar altına alır, yıkar!”

Direksiz çadırın olmadığı gibi, çöktüğü gibi, yerlere serildiği gibi o adamın dini yerlere serilir.

Şimdi günahları hoş görüyor millet! Günahlar hoş görülmez! Günahlar, Allah'a isyanlar hoş görülmez. Çok kötü şeylerdir. Onun için söyleyeceğiz. Kırk defa kılmasa adam, 40 defa önünden geçerken, “Komşu! Namaza gel!” diyeceğiz.

Ya dün söyledim dinlemedi.

Yine diyeceğiz! Yine diyeceğiz, yine diyeceğiz, yine diyeceğiz!.. Madem ki o günahta ısrar ediyor biz de günahtan döndürmekte ısrar edeceğiz!

Adapazarı'nda bir hacı kardeşimiz babasını anlattı.

Allah cennetini, cennette yüksek makamlar ihsan etsin, ruhunu Őâdetsin.

Bir  ocuk kısa pantolon giyiyormuŐ, [kardeşimizin] babası; “Evladım kısa pantolon giyme!” diyormuş. [ ocuğun] babasının da yakasına yapıŐıyormuŐ, “ ocuğuna kısa pantolon giydirme!” [diye.]

Ya bunlar  ocuk, daha masum!

Çocuğun avreti de büyüğün avreti gibidir, onu da a amazsın!

Onu da a amazsın, hayır! O da öyle örtünecek, alıŐacak.

Ne güzel oluyor! Uzun pantolon giyiyor çocuklar, ne tatlı oluyor! Kızlar namaz baŐörtüsü örtüyor, k  c c k minicik geliyor paytak paytak, ne kadar yakıŐıyor! Alıştıracaksın ona. Sen Şimdi onu japone kollu alıŐtırırsan, açık kollu alıŐtırırsan, açık bacaklı fildir fildir alıŐ-

tırırsan, manto giy dediğın zaman evde kıyamet kopacak. Giymem diyecek, ağlayacak. İntihar ederim diyecek. İlaç içerim diyecek. Hapların hepsini yutarım diyecek. Üstüme varmayın diyecek.

Allah Allah! Ne âlem, ne devre geldik! Ana baba kızına söz geçirtemiyor. Geçirtemez, öyle yetiştirirse söz geçirtemez. Küçükten onu şey yapacak. Onu güzel yetiştirecek ve namaza alıştırarak.

Neden?

Neden Allah namazı beş vakit kılmış, tenzilatlı olmaz mı hocam? Yani şimdi yirminci yüzyılda biraz tenzilat yapsak?

Olmaz! Allah ne kadar demişse o kadar kılınacak. O kadar kılınmasında fayda var. Sabahleyin kalktığın zaman Avrupalılar söyledi diye hemen diş fırçalamaya gidiyorsun. Askerlik filan yaptık biz tabii o zaman gördük, modern insan. Yataktan kalktı mı hemen tıraş takımını alıyor, hemen diş fırçasını alıyor, üstüne macunu şöööyle sıkıyor. Dosdoğru gidiyor dişlerini fırçalıyor, sinek kaydı tıraş oluyor. Bazıları vardı öğleden sonra bir daha tıraş olurdu. Bir günde bir tıraş az gelirdi. Şöyle ters

elini sürttüğü zaman tüyler takılınca öğleden sonra bir daha tıraş olurdu. Nasıl alışmış! Polisleri nasıl alıştırıyorlar, subayları nasıl alıştırıyorlar!

Arafat'ta bir tanesi çeşme taşına tıraş taşını koymuş, yanına sabunu koymuş, fırçayı da koymuş. Böyle güzel sabunlu fırçayı şey yapıyor yüzüne sürüyor. Arafat'ta, dikkat edin Arafat'ta! Arafat'ta ihramlı iken! Demişler ki;

Efendi olmaz! Yani tıraş olmak haram, yasak! Yani cezası var! Bir kılını bile koparsan ihramlıyken olmaz filan.

Ben öyle şey anlamam!

Hay şaşkın bakkal hay! Vay şaşkın vay! Vay şaşkın vay! Yani hacca gelmiş... Alışmış tabii. Memuriyet hayatında mı alıştı, nerede alıştırdırsa bunu her sabah sinekkaydı tıraş etmeye.

Medeniyeti tıraş olmak sanıyor, Arafat'ta da tıraş olmayınca Allah beğenmeyecek diye korkuyor. Allah orada tıraş olanı beğenmiyor şaşkın adam! Yani orada tıraş olmaya kalkıyor.

İslâm'ın usulünü öğrenecek, namazı da beş vakit kılmayı öğrenecek!

Tamam. Namaz dinin direğidir, beş vakit olacak bu.

Beş vakit olacak, sabahleyin uygun. Çok güzel, kalkar kalkmaz namaz kılıyorsun.

Öğleyin uygun. Tamam, günün ortasında, “Oh yâ Rabbi! Şöyle bir dinlenme oldu, abdestimi aldım, terlerim aktı. Oh camiye girdiğim zaman serin serin, yeşil yeşil bir namaz kıldım, dinlendim valla. Elhamdülillah.”

İkinci olacak. Haa, *ve'l-asr*. “Asra andolsun ki.”

Çok önemli bu vakit, ikinci vakti! Ticaretin kızıştığı zaman, herkesin akşamdan evvel işimi bitireyim diye dünyaya daldığı zaman. Allah o vakitte diyor ki; “Bırak işi! Bırak! Gel benim huzuruma! Sen böyle işe bu kadar daldırırsan çarparsın bir yere bir hata yaparsın. Gel bakalım bir huzuruma¹” İkinci de bir gelecek Allah'ın huzuruna. Anlayacak ki dünya boş, âhiret hak, Allah var. Ona göre hizaya gelecek. İkinci namazı çok önemli!

Akşam güneş batıyor yeniden bir gece başlıyor, yeni bir devre başlıyor. Namaz kılacak. Kıyamet akşam kopacak diye acele acele hazırlık yapacak, vaktini geçirmeyecek. Neme

lazım belki bu akşam kıyamet kopuverir diye korkarak. Bak sünneti bile kılmıyoruz biz hemen farza duruluyor, akşam namazının farzına.

Sonra yatarken de yatsı namazını kılacak. Yatsı namazı deniyor bak. Yatmadan yatsı namazı deniliyor. Yatacağı vakitte abdestini almış namazını kılmış; “Eh yâ Rabbi! Ben kulluk vazifemi yaptım canım sana emanet. Alırsan alırsın, verirsen verirsin. Yaşatırsan yaşatırsın, ölürsen ölürüm: *Innâ lillah ve innâ ileyhi râciûn.*”

Hastanın başında nöbetleşe bekliyorlarmış. Bir karısı bekliyormuş bir kocası bekliyormuş babalarını. Hasta babalarının başında bekliyorlarmış. Adam beklemiş hanıma gelmiş sıra. Adam demiş ki, “Ben biraz istirahat edeceğim ama beni sakın acıyıp, merhamet edip de fazla uyutturma. Sen biraz baktıktan sonra, ben biraz dinlenince beni uyandır. Ondan sonra ben geçeyim nöbete sen yatarsın.” demiş.

Olur olur, peki peki filan demiş kadıncağz, biraz durmuş hastanın başında. Sonra bir saat geçmiş iki saat geçmiş ne kadar geçtiyse

artık. Kıyamamışta kocasını kaldırmaya. Demek ki fukaracık çok yoruldu filan. Haydi biraz daha istirahat etsin, ben biraz daha dayanabilirim filan diye. Sonunda artık uyandırayım diye yanına gidiyor bakıyor ki, “Şişt efendi, kalk nöbet sana geldi.” Efendi gitti. *Innâ lillah ve innâ ileyhi râciûn*. Hasta orada duruyor, hastanın başındaki adam gitti. Hastanın yanında ecelli var derler.

Ne demek?

O hasta. O hasta iyi olur yaşar, ötekisi eceli gelmiştir o öbür tarafta ölür. Ne olacağı belli olmaz. Her gece insan ölüyor sabaha diriliyor âdeta. Değil mi? Onun gibi bir şey oluyor. Ne yaptığımızı bilmiyoruz. Abdest alıp yatacağız.

Namazın beş vakti yerinde, Cuması yerinde, Bayramı yerinde, her namaz yerinde! Farzı yerinde, sünneti yerinde.

Çok şükür yâ Rabbi! Bize namaz gibi bir ibadet nasip etmişsin! Gavurlar gibi böyle ayda yılda bir huzuruna getirmiyorsun. Bizi, sevdiğin kullar olduğu için günde beş defa huzuruna kabul ediyorsun yâ Rabbi! Ne mutlu bize! Ne

büyük bahtiyarlık bize ki senin dergahı izze-
tine, saraylardan üstün, en kıymetli makama,
mekana bizi her gün beş defa kabul ediyorsun
yâ Rabbi!.. Çok şükür yâ Rabbi! diye [namazı]
sevmemiz lazım.

Peygamber Efendimiz, *kurretü aynî fi's-
salâh* “Benim namazda gözüm şenleniyor. Gö-
zümün şenliği namaz.” buyurmuş. Yani ruhum
rahatlıyor, gözüm nurlanıyor demiş oluyor.

Namazı seveceğiz, namazın zevkine vara-
cağız! *Allahu Ekber. Sübhâneke Allahümme ve
bi-hamdik... Elhamdülillahi Rabbilâlemîn...*
Bunların manasını anlatmaya geçsem akşamlar
olur, yatsılar olur, tüyleriniz diken diken olur.
Allahu Ekber sözünün mânasını bir bilerseniz, Al-
lahu Ekber derken tüyleriniz böyle hepsi diken
diken olur.

d. Allahu Ekber'in Anlamı

Ne demek?

Hiçbir şeyle mukayese edilmeyecek şe-
kilde Allahu Teâlâ hazretleri her şeyden, her
bakımdan daha büyük! Daha büyük, büyükler
büyüğü! Hz. Ali Efendimiz buyurmuş ki; “Mül-
küne bak! Mülküne bak Allah'ın büyüklüğünü

anla.” Yerlere bak, göklere bak, göklerin derinliklerine sonsuzluğuna bak. Şu mülkün sahibi Allah! Mülkünden büyüktür!

Mülkünün bir yerine erişemese olur mu? Ruhubiyeti olur mu?

Allahu Ekber. Herşeyden büyük! *Min külli şey’in*. Her şeyden daha büyük Allah. Kainattan da. O azamet karşısında sen O’nun kulu olarak, o büyük, büyükler büyüğü Rabb’inin karşısında *Allahu Ekber* diyorsun. Rabbülâleminin divanındasın, huzurundasın. İnsan erir. Yani mumun eridiği gibi şıp şıp şıp yanar, erir yani bu namazda.

Sübhaneke Allâhümme demek âşıkların sözü. Âşık sözü bu. Yâ Rabbi! Hiç kusurun yok senin; her şeyin güzel, her şeyin tam, her şeyin yerli yerince! Ben ne yapayım! Ağlar insan, dayanamaz. *Sübhanallah* deyince, derken dayanamaz insan. Bütün güzellikler gözünün önüne serilir. Bütün acayip işler. Bütün hayran olunacak işler gözünün önüne serilir, insan mest olur.

Sübhaneke ile başlıyoruz, *Elhamdülillah* ile devam ediyoruz, âyetler okuyoruz. Rabbi-

miz'in huzurunda eğiliyoruz. Eğiliyoruz, secdeye varıyoruz, anlımızı topraklara koyuyoruz. Yine orada *sübhanallah* diyoruz! Bu namazın güzelliğine doyum olmaz! Onun için Peygamber Efendimiz; *kurretü aynî fi's-salâh* buyurmuş. Yazıklar olsun ki, *ve izâ kâmû ile's-salâti kâmû kûsâlâ*. Bazı insanlar tembel tembel geliyor namaza.

Olur mu ya!?

Ya insan ziyafet sofrasına, hacı babanın baklavalarının, en halis kaymakların, halis tereyağlı cızır cızır yapılmış pilavların, güzel kuzu kebabı büryanların olduğu ziyafete istemeye istemeye mi gelir, koşa koşa mı gelir?

Çok mübarek bir zâtın, çok büyük bir iyi bir zengin insanın, senin çok yakın bir dostunun böyle bir ziyafetine istemeye istemeye mi gidersin?

Koşarak gidersin! Burası ziyafet sofrası, burası Allah'ın evi! Buraya gelen kimseye Allah'ın ikramı hak. Haktır ve gerçektir ve vaciptir ve olacak! Allah ikram edecek ya! İnsan ne yapacağını şaşırır. Namaz vakti var çekilin önümden. Çekilin önümden be, namaz vakti

var be, ben camiye gideceğim der insan. Dağları aşar, dereleri geçer insan! Namazı camide kılacağım diye ihtiyar adam değneğine basa basa beş kilometre yol yürüyormüş.

Neden?

Tadını almış ihtiyar, zevkine varmış!

Namaz böyle muhterem kardeşlerim. Hem kendiniz, hem çoluk çocuğunuz namazın önemini kavrayacaksınız, kılacaksınız.

Kılmayınca ne olacak?

Valla dostluk bozular. Canına okurum senin! Kulağını bükerim lastik gibi kıvırırım kıvırırım kıvırırım kıvırırım... Kılacaksın bu namazı!

Yarı tehdit yarı yalvarma, yarı teşvik yarı hediye, ne yapacaksan yapacaksın çoluğunu çocuğunu namaza alıştıracaksın. Kendin de namaz kılacaksın. Vaktinde, evvel vaktinde camide, edeple, erkanla, zevk ile, sefa ile, şevk ile, yanarak yakılarak, gözyaşlarıyla namaz kılacaksın!

Öyle insanlar var ki namaz kılarken şıpır şıpır gözünden dımbır dımbır dımbır dımbır yaş damlıyor, dizleri ıslanıyor. Secde ettiği yer ıslanıyor.

Yâ Rabbi! O zevklerden bize de ver. Mahrum etme yâ Rabbi!

Neler hissediyorlar, neler duyarlarda ağ-larlar bu adamlar bilmem ki. İşte onların peşinde koşmak lazım.

Ve yû'tü'z-zekât. “Zekatı vermek.”

Muhterem kardeşlerim!

“Mal canın yongasıdır.” demişler. Dedelerimiz iyi, kestirmeden böyle güzel lap diye söylemişler. Mal canın yongasıdır.

Yani canın yongası ne demek?

Parçası demek. adamın canını alıyor gibi olur. Parasını istedin mi, “Ver biraz para.” [dedin mi] böyle canını alıyormuşsun gibi olur. Birazcık bir para kaybetse suratı asılır, birazcık bir para kazansa keyfi yerine gelir. Kelepir bir şey bulsa sevincinden uçar. Ticareti iyi gitse dünyalar onun olur. Para, önemli!

İşte bu önemli şeyle Allah bizim kulluğumuzu imtihan ediyor. Bu önemli şeyden vereceksin, Allah yolunda vereceksin.

Bakalım Allahı mı çok seviyorsun parayı mı? Dünyayı mı daha çok seviyorsun âhireti mi? belli olacak. Çıkartıp vereceksin, seve seve...

Tayyibeten bihâ nefsühâ. “Nefsi isteye isteye, seve seve müslüman çıkartacak verecek.”

Al kardeşim, bu benim zekatım, al. Verecek, zevkle verecek, şevkle verecek. Zekat. Öteki insan ondan istifade edecek, gönlü şen olacak. Bir insanı sevindirmiş olacaksın. Allah yolunda malımız, canımız, her şeyimiz feda olsun, ne olacak. Allah yine verir. Vallahi zekât ve sadaka vermekten mal eksilmez. Vallahi billahi eksilmez. Artar eksilmez! Artar eksilmez, zekatı vereceksin. Parasız iş olmuyor.

Bak biz buraya neden geldik?

Ben Sapanca’da vaaz veriyordum. Kaloriferli cami diye Seka Camiine geldik. Ama Seka Camiinde kadınlar kısmı az diye bu camiye geldik. Bu cami geniş diye bu camiye geldik. Ama kış günlerinde üşüyorduk. Şimdi havanın sıcaklığı sizi aldatmasın, kış günlerini unutturmasın. Maya olsun bereket olsun diye biz buraya çıkarttık para verdik, kalorifer yapın dedik. Kışın böyle sıcacık olsun, herkes kadın da gelsin erkek de gelsin, âyetleri hadisleri dinlesin, Allah yolunda yürüsün diye kalorifer yapacaksınız.

İnşaallah yürüyecek o işler. İnşallah sonbahara kalmadan, soğuklar gelmeden bu güzel caminizin içi de ısınacak inşaallah, kaloriferi de olacak. Olması lazım. Parayla oluyor her şey. Bak bu cami güzel olmuş. İçi güzel süslenmiş, halılar güzel döşenmiş, mermerden mihrap yapılmış, ahşaptan minber yapılmış. Her şey güzel. Mikrofonu, hoparlörü her tarafa sesi dağıtıyor vesaire. Parayla oluyor hep bunlar. İşte konuşmamızı banda alıyorlar dağıtıyorlar. Parayla oluyor.

Müslüman dinine hizmet etmek için parayı verecek, paraya kıyacak! Kıyacak paraya verecek. Bunun bir miktarını Allah yolunda vermek gerekiyor. Kazancının bir miktarını verecek müslüman.

Ne kadarsa zekâtı ayırıp ayrı bir keseye, ayrı bir cüzdana, ayrı bir cebe koyup fırsat geldikçe vermeli muhterem kardeşlerim. Öyle ayırmayınca şeytan aldatır onu. Nefsi aldatır. Sonra bir cimriliğe düşürttürür filan. Sonra bir oyun edebilir. İçinizdeki düşman size oyun edebilir. Onun için zekât parasını ayrı bir yere ayırın.

Maaşınızdan hesaplayın, her ay şu kadarını vereceğim. Aylığınızdan, dükkanınızdan, gelirinizden hesaplayın, her ay şu kadarını verirsem zekâtı vermiş olurum. Cebinizin bir tanesini zekât cebi yapın. Şu cebim zekât cebi. Buraya başka para koymam deyin. Zekat cebi olsun. Gördünüz mü bir fakir daldırın elinizi verin. Gördünüz mü bir zekât verilecek bir iş çıkartıp verin. Biraz da fazladan ayırın. Böyle hayır işlerine verin. Mesela zekât parasıyla cami yapılmaz, kalorifer yapılmaz, mikrofon alınmaz. Öyle. Zekât fakirlerin hakkı olduğundan onlara verilecek. Demek ki İslâm'ın gelişmesi için zekâtın dışında da para vermek lazım.

Muhterem kardeşlerim!

Ben Amerika'ya gittim iki sene önce. Oğlum oradaydı, damadım da üç aylığına oraya gitmişti. Fırsat bu fırsattır otelde kalmayız, haydi gidelim Amerika'yı da görelim dedik. Çağırılmışlardı, Amerika'ya gittik. Vallahi kıskandım! Vallahi kıskandım, şehrin her parselinde, hani böyle sokaklar arasına parsel deniliyor ya, ada deniliyor ya. Dört tarafı sokak

olan yere ada deniliyor ya. Her parselin köşesini kiliseye ayırmışlar muhterem kardeşlerim! Her parselin köşesinde kilisenin ya kendisi var, ya hastanesi var, ya çocuk şeyi var, ya okulu var ama kilisenin. En güzel yeri, caddenin en köşe başı, müstesna yeri kilisenin. Bahçesi güzel, çimen, çiçek... Binası güzel, böyle sanat eseri. Bizimkiler gibi böyle derme çatma, uydurma, sundurma filan değil. Güzel!

Parayı harcıyorlar muhterem kardeşlerim!

Gavurlar, gayrimüslimler parayı şeytan yolunda harcıyorlar. Ehl-i zevk ü sefâ bir yılbaşında ne paralar harcar! Bir meyhane arkadaşı öteki arkadaşına bir arkadaşlık uğruna ne fedakarlıkla yapar, ne paralar harcar!

Ya bu kadar cahil, gafil insanlar paraya kıyıyorlar, böyle işler yapıyorlar da Allah'ın dostları Allah yolunda paraya niçin kıymıyor?! Olur mu böyle şey?!

Allah yolunda bu paralar verilecek!

Bak bir memlekete bir düşman geldiği zaman harp çıkıyor.

Bir uçak kaç para biliyor musunuz?

Elli milyar! Böyle vızz havada giden bir uçak 50 milyar lira. Bir uçak bu sadece. Bu 50 milyarın onda birini, bir uçağın onda birini sulh zamanında harcasak, bir milyarını harcasak kocaman bir cami olur, kocaman bir kurs olur, 100-200, 300-500 talebe yetişir. İslâm'a bir hayır olur. Bilmem kaç tane hoca tutarsın;

“Gel hoca! Maaşın benden, araban benden, destek benden! Kitap yazarsan bastırmak benden, dağıtmak benden, sen Allah yolunda hizmet et! Ben yapamıyorum, fabrikanın başında oturmuşum, dünya işleri başımdan aşmış boğuluyorum, gırp gırp gırp gırp boğulmak üzereyim. Aman sen bana vekaleten şehir şehir, köy köy, kasaba kasaba dolaş, şu Allah'ın kullarına Kur'an'ı anlat, hadîsi şerîfleri anlat! Allah'ın dinine bunları çağır. Sen konuşmasını bilen bir insansın, aklı başında bir insansın. Sen kendini para kazanacağım diye yıpratma! Harcama! Para benden!” dese, bir milyar liraya insanın emrinde hoca ordusu olur be! Hoca ordusu olur emrinde!

Mesela ben nereliyim?

Çanakkaleliyim. Çanakkale'yi fethederim ben. Yani 10 tane 20 tane hoca oldu mu, maşlarınız benden be, korkmayın arabalarınızda benden. Her köye gidin jip alacağım size. Çamurlu yerden de geçebilesiniz diye jip alacağım. Gidin, haftanın her günü bir yerde vaaz verin. Harcırah da vereceğim. Yaptığınız kilometre başına da şu kadar da para vereceğim desen, kesenin ağzını da açsan ne yapar?

Çalışır o da. Zaten birçok insan var, Allah rızası için fedakarlık yapıp çalışıyor.

İnşaat yapmışlar da hocaefendinin birisine bir arsadan üç tane daire düşmüş. Hoşuma gitti, Allah selamet versin. Ankara'da oturuyor. Başka hocaları da toplayıp onlara fıkihtan filan ders okutan bilgili bir hoca. Demiş ki;

“Elhamdülillah! Çok şükür yâ Rabbi! Şimdi sen beni kulun eline bakmaktan kurtardın yâ Rabbi! Üç daire verdin, bir dairede oturacağım, iki dairenin kirasını alacağım. Daha kimsese [muhtaç olmam,] kimseden korkmam, kimseden para da istemem. Şimdi benim vazifem senin dinine hizmet etmek!” demiş.

Ne güzel! Ne güzel! Bir çok kimse var, İslâm'a hizmet edecek, parasızlıktan yapamıyor. Hizmeti parasızlıktan yapamıyor. Onun için paralar harcanacak. Harp olduğu zaman su gibi harcanıyor, ister istemez harcanıyor. Uçaklar düşüyor 50 milyar gitti. Füzeler atılıyor off 10 milyon gitti, 10 milyar gitti. Bir mermi kaç para bilmiyorum şimdi. Düğünde dün akşam bizim orada takır takır silah atıyorlardı.

Düşündüm kim bilir bir tabanca mermisi kim bilir kaç para?

Yani bir şarjör boşaltıyorlar. Takır takır takır... neymiş, düğün varmış filan diye.

Ya bunu böyle düğün yolunda, keyif yolunda, zevk yolunda harcıyorsun, Allah yolunda para harcamaya alışsana biraz! Allah yolunda işte;

Ve âtü'z-zekât. “Zekatı da verecek müslüman.”

Vereceğiz muhterem kardeşlerim!

Kurban keseceğiz, kurban derilerini hayır yerlerine vereceğiz. Elimizdeki fazla paraları böyle hayırlara vereceğiz bu dini kalkındıracağız. Bu dini Türkiye’de kalkındıracağız, burası

İslâm diyarı. Ondan sonra da Bulgaristan'a faydamız olacak, Kafkasya'ya faydamız olacak. İçinizden kimisi Kafkasya'dan gelmiştir, kimisi Bulgaristan'dan göçmüştür dedesi. Kimisi Romanya'dan gelmiştir, kimisi Kırım'dan gelmiştir. Oralara göndereceğiz, kitap göndereceğiz, Kur'an göndereceğiz, hoca göndereceğiz. Turist diye göndereceğiz, konuşturacağız, görüştüreceğiz, ikaz edeceğiz, dinimizi yayacağız. Amerika'ya gideceğiz, Avrupa'ya gideceğiz. İşçi olarak gitmeyeceğiz; paralı pullu, Allah'ın dinini anlatan insan olarak gideceğiz. Onlara köle olarak gitmeyeceğiz, onlara hak yolu anlatan insan olarak gideceğiz. İspanya'ya gideceğiz, İtalya'ya gideceğiz. Bak İtalya'yı, Roma'yı fethedecek müslümanlar.

Nereden bildin?

Peygamber Efendimiz söylemiş. Nasıl İstanbul'u fethedecek müslümanlar diye bildirdi de İstanbul fetholunduysa Roma da feth olunacak.

e. Roma da Fethedilecek (Tehlillerle)

Nasıl feth olunacak?

Müslümanlar çevresini kuşatacaklar, *lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah* diye diye fethedecekler. Nasıl olacak bilmiyorum. Böyle diyor hadîs-i şerîf.

Lâ ilâhe illallah diye diye Roma'yı fethedecekler. Papazın papazlığı kalmayacak, kilisesi başına yıkılacak, küfür çökecek! İslâm hakim olacak! Sen onun ordusundan ol, ona yardım etmeye çalış! O yolda paranı harca! Nasıl olsa Allah geçimini sağlamış, ev vermiş, araba vermiş, imkân vermiş. Harca be parayı Allah yolunda! Kazan sevapları!

Ölüp gidiyor insan bir şey yapamadan, yazık oluyor... Yaşıyor yaşıyor, para biriktireceğim diye uğraşüyor uğraşılıyor uğraşılıyor, ondan sonra da biriktirdiği paralarla hayır yapamadan ölüyor gidiyor. Yazık oluyor valla acıyorum.

Çoluk çocuk [muhtaç olmasın, kimsenin eline bakmasın.]

Müslüman çoluk çocuğa kalsa iyi, bazen de olmadık mirasçılara kalıyor.

Dün akşam konuştuk birisini. Bir doktordu, çoluğu çocuğu yoktu. Hanımını bir ayrı zengindi, doktorun kendisi bir ayrı zengindi.

Köşkleri vardı, şeyleri vardı. Bir hayır yapamadılar gittiler. Yapamadılar!

Hayır yapmaya acele etmek lazım. Korkmak lazım! Yarın ölüverirsem diye ödü patlaması lazım insanın! Aman yarın olmadan hayrı bugün yapayım demesi lazım! Yastığın altında para bekletmemesi lazım, bu günden vermesi lazım!

Peygamber Efendimiz öyle yapardı. Bizim de aklımız varsa, bizim de Peygamber Efendimiz'in yolunda yürümeye gönlümüz varsa böyle yapmamız lazım. Allah yolunda kesenin ağzını açmamız lazım. Para harcamadan hayırlar yürümüyor, yürüyor ama cılız yürüyor.

Kâfir kilise yapıyor, bak dergi çıkartıyor, kitap basıyor, bedava dağıtıyor, misyoner gönderiyor. Senin gitmediğin yerlere misyonerler gidiyor; Van'a, Kars'a, Karadeniz'e, Konya'ya... Hiç kilise olmayan yere metropolitlik tesis ediyor yani müftülük mukabili. Hiç kilise olmayan yere papazlık karargahı tesis ediyor.

Neden yapıyor bunu?

Ben bir zaman gelecek buranın ahalisini gavurlaştıracağım, dinden çıkartacağım,

İslâm'dan ayıracağım, hıristiyan yapacağım, boynuna haç taktıracağım, kiliseye getireceğim bana bağlayacağım diye düşünüyor. Afrika'da yaptığı gibi, Güneydoğu Asya'da yaptığı gibi, Avrupa'da yaptığı gibi, İspanya'da yaptığı gibi onları gavurlaştıracağım diye ümit ediyor.

Sen nerdesin?!

Ey Allah'ın dinine hizmet edecek erler nerdesiniz?!

Ey Allah'ın dinine yardımcı olacak zenginler nerdesiniz?!

Ey Allah'ın dinine yardımcı olacak hocalar, hacılar, kadrolar nerdesiniz?!

Kaç kişiyi müslüman ettiniz şimdiye kadar?!

Müslümanlık ne oluyor, ilerliyor mu geriliyor mu, kazanıyor muyuz kaybediyor muyuz, artıyor muyuz eksiliyor muyuz, hiç telaşın var mı, haberin var mı?!.

Dünyanın hali nicedir?

İslâm ülkeleri nereye gidiyor?

Allah basiretimizi açsın. Gönül gözümüzü açsın. Körlükten kurtarsın. Gören göz sahibi eylesin. Nurlu gönül sahibi eylesin. Temiz kalp

sahibi eylesin. Göz yaşı döken hassas bir insan eylesin bizi. Duası makbul insan eylesin. Allah Teâlâ hazretlerinin yolunca yürümeyi nasip eylesin. Şu aziz ömrümüzü kışın ne giyeceğim yazın ne yiyeceğim diye böyle boş Őeylerle geçirmekten bizi korusun. Şu aziz ömrü rızasını kazanmaya yarayacak hayırlı amellerle, İslâm'a faydalı işlerle değerlendirmeyi nasip eylesin. Yüzü ak anlı açık yaőamayı nasip eylesin. Kula kul etmesin. Kâfire kle etmesin. Esir etmesin. Hapse düőürmesin. Zelil etmesin. Memleketimizi düőmanların eline geçirmesin. Düőmanların eline geçmiş diyarları kurtarmayı nasip etsin. O güzel günleri bizim hepimize göstersin. Evlatlarımızı hayırlı evlat eylesin, dualı evlat eylesin. Namazlı niyazlı evlat eylesin. Kabrimize nur yağdırtan evlat eylesin. Zrriyetlerimizle, sevdiklerimizle, dostlarımızla cehenneme düőmeden, Allah'ın kahrına, gazabına, azabına, ikabına, azarına uğramadan ilk giren has bahtiyar kullarla cennetine girenlerden eylesin. Resûlullah'a komşu eylesin. Allah Teâlâ hazretlerinin cemâl-i bâkemâlini görenlerden eylesin. Rıdvân-ı ekberine vâsıl eylesin.

*Bi-hürmeti esmâî'l-hüsnâ ve bi-hürmeti
habibihi'l-müctebâ ve bi-hürmeti essrârı
sûreti'l-Fâtıha.*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
23 Zilka'de 1410 / 16.06.1990
Adapazarı

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak
için tıklayınız.](#)

